

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga
w Warszawie
III Wydział Cywilny
ul. Poligonowa 3
04-051 Warszawa

Powód: **Jan Kowalski**
PESEL: XXXXXXXXXXXX
zamieszkały:
ul. Przykładowa 1 m. 1, 00-001 Miejscowość

Pozwana: **Grażyna Kowalska**
PESEL: XXXXXXXXXXXX
zamieszkała:
ul. Przykładowa 2 m. 2, 00-001 Miejscowość

Wartość przedmiotu sporu **20.000 zł**
(słownie: **dwadzieścia tysięcy złotych**)

POZEW
o zapłatę zadośćuczynienia z tytułu naruszenia dóbr osobistych

Ja, Jan Kowalski, działając w imieniu własnym, na podstawie art. 24§1 i art. 448 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku - Kodeks cywilny, wnoszę o:

1. zasądzenie od pozwanej na moją rzecz kwoty **20.000,00 zł** (słownie: **dwadzieścia tysięcy złotych 00/100**) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wynikającą z naruszenia dobra osobistego w postaci więzi uczuciowej łączącej mnie z **małoletnimi synami** poprzez uniemożliwienie powodowi kontaktu z **małoletnimi synami Jackiem Kowalskim i Plackiem Kowalskim** w okresie od dnia **30 lipca 2018 roku do dnia złożenia pozwu**;
2. o dopuszczenie dowodów z akt sprawy **III C 1234/17 Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, III Nsm 123/18 Sądu Rejonowego w Ciemnodole, III Nsm 456/18 Sądu Rejonowego w Ciemnodole**, na okoliczność naruszania przez **Grażynę Kowalską** dobra osobistego w postaci więzi uczuciowej łączącej powoda z synami;
3. o dopuszczenie dowodu z nagrań wideo wykonanych przez pozwaną w dniu **30 lipca 2018 roku** na okoliczność naruszania przez **Grażynę Kowalską** dobra osobistego w postaci więzi uczuciowej łączącej powoda z synami;
4. zasądzenie od pozwanej na moją rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2018 roku Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, III Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt III C 1234/17 rozwiązał przez rozwód małżeństwo powoda i pozwanej orzekając m.in. o formie kontaktów małych synów stron z ojcem.

dowód: wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, sygn. akt III C 1234/17

Ustalone przez Sąd Okręgowy kontakty z małymi synami funkcjonowały w miarę poprawnie do 30 lipca 2018 roku, kiedy Grażyna Kowalska odmówiła wydania dzieci Janowi Kowalskiemu na kolejny wyjazd wakacyjny, który zgodnie z wyrokiem miał odbyć się w dniach: 30 lipca 2018 - 5 sierpnia 2018. Grażyna Kowalska nie wydała dzieci ojcu mimo interwencji policji, twierdząc, iż dzieci się ojca boją. Grażyna Kowalska nie wydała również małych ojcu na kolejny tydzień wakacji w okresie 13 sierpnia 2018 roku - 18 sierpnia 2018 roku, także pomimo przeprowadzonej interwencji policji. Sytuacja powtórzyła się również przy egzekwowaniu przez uczestnika kontaktów dziećmi w dniu 15 września 2018 roku, 29 września 2018 roku, 13 października 2018 roku, 27 października 2018 roku, 31 października 2018 roku, 7 listopada 2018 roku, 10 listopada 2018 roku, 25 listopada 2018 roku, a także systematycznie w kolejnych terminach przewidzianych jako dni kontaktowe do czasu złożenia przedmiotowego pozwu. Pozwana argumentowała każdorazowo odmowę wydania dzieci tym, że dzieci boją się ojca lub tym, że dzieci nie chcą iść z ojcem, barykadowała się w domu i w ogóle nie wychodziła do policji, bądź wyjeżdżała z dziećmi z domu w dniach kontaktowych powoda.

dowód: akta spraw III Nsm 123/18, III Nsm 456/18

Celem pozwanej jest zerwanie więzi uczuciowej / rodzinnej wiążącej dzieci z ojcem, co skutecznie świadomie czyni do tej pory, wyłącznie z pobudek osobistych, podając jako oficjalny powód strach dzieci przed ojcem. Powody wskazywane przez pozwaną realnie nie istnieją. Pozwana ma za złe uczestnikowi, iż jakiś powód nienawiści i swoje negatywne emocje wpaja dzieciom, nastawiając je źle wobec ojca. Małotni do czasu ostatniego kontaktu z ojcem w dniu 8 lipca 2018 roku mieli z nim bardzo dobre relacje, chętnie z nim spędzali czas, okazywali przywiązanie i zdezorientowanie postawą matki, która indukuje im negatywne emocje względem ojca. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w sprawie III C 1234/17 ustalając kontakty powoda z dziećmi nie stwierdził przesłanek aby kontakty te miały być w jakikolwiek sposób ograniczane. Podobne ustalenia poczynił Sąd Rejonowy w Ciemnodole w sprawie o zmianę kontaktów (sygn. akt III Nsm 456/18) zainicjowaną przez Grażynę Kowalską, jak i w sprawie o zagrożenie Grażynie Kowalskiej nakazaniem zapłaty za niezrealizowane kontakty (III Nsm 123/18). Grażyna Kowalska swoją postawą pokazuje nie tylko, że budzą wątpliwości jej kwalifikacje rodzicielskie, ale też okazuje brak szacunku wobec orzeczeń sądowych. Przynajmniej w części, w wyniku bezprawnych i zawinionych działań pozwanej polegających na uporczywym niewydawaniu powodowi dzieci na kontakty ustalone przez Sąd oraz manipulowaniu małymi synami, powód doznał bólu, krzywdy i cierpień emocjonalnych nie mogących być sobie

z synami przez tak długi czas.

Okoliczności istotne dla sprawy, które da się udowodnić.

dowód: dołączony do sprawy dowód

Więź rodzinna, pomimo, iż nie jest wprost wymieniona w katalogu z art. 23 k.c., jest dobrem osobistym i to o szczególnej wartości. Kwestię tę przesądził już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 sierpnia 2016 roku (sygn. akt II CSK 719/15) podkreślając, iż w orzecznictwie SN utrwalił się pogląd, iż więź rodzinna stanowi dobro osobiste (tak też Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 15 lipca 2015 r. za sygn. I ACa 202/15). Prawo do zachowania więzi rodzinnych ma niewątpliwie charakter indywidualny. Do powstania tego dobra osobistego nie jest wystarczające samo posiadanie rodziny i osób bliskich, niezbędne jest utrzymywanie silnej więzi i zażyłości z najbliższymi osobami o charakterze emocjonalnym. Pomiędzy bliskimi osobami musi występować świadomość istnienia tej więzi i chęć jej utrzymania w przyszłości. W hierarchii dóbr osobistych więzi rodzinne zasługują na szczególną i wzmożoną ochronę, bowiem naruszenie takiego dobra osobistego powoduje daleko idącą dolegliwość psychiczną dla osób najbliższych. Dobrem osobistym będzie wyłącznie taka więź rodzinna, której zerwanie wywoła ból, cierpienie i poczucie krzywdy.

Dobro osobiste w postaci więzi rodzinnych, którego przejawem jest uprawnienie do osobistej styczności członków rodziny i które chronione jest autonomicznie na gruncie k.c., niezależnie od ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem przewidzianej w przepisach k.r.o. Wynika to wprost z brzmienia art. 23 k.c., który stanowi, że „dobra osobiste człowieka (...) pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach”. Należy nadto wskazać, że strona pozwana w takim procesie nie może bronić się argumentem, że „*dzieci nie chciały spotykać się z drugim rodzicem*”, jeśli ta **niechęć do spotkań została wywołaną właśnie przez osobę pozwaną**. Taką postawę bowiem również należy zakwalifikować jako utrudnianie kontaktów, a w realiach niniejszej sprawy także jako naruszanie dobra osobistego powoda.

Biorąc pod uwagę okres w jakim już doszło do naruszeń (a sytuacja trwa nadal) oraz postawę pozwanej (uporczywie, mimo kolejnych orzeczeń sądowych nie stosuje się do wyroku sądu), zasadnym jest aby Sąd zasądził na rzecz powoda od pozwanej kwotę wskazaną w petitum za ból i cierpienia psychiczne oraz doznaną od pozwanej krzywdę.

Załączniki:

- odpis pozwu dla strony przeciwnej;
- dowód uiszczenia opłaty.

Jan Kowalski